

AVK

JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE

Prejeto	07 -01- 2014	Vredn.:	
Sig. znak:	Številka zadeve:	Priloge:	/
	306-100/2009-50		

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE SODIŠČE V LJUBLJANI

PRp 658/2013

OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI
ODDELEK ZA PREKRŠKE
DVOJNIK - DRUGOPIS

Prejeto: 24 -12- 2013

SODBA**V IMENU LJUDSTVA**

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki in sodnik Mateja Toni kot predsednica, Dragan Vukovič kot poročevalec ter Živa Bukovac kot članica,

ob sodelovanju Božene Svete kot zapisnikarice,

v zadevi o prekršku zoper pravno osebo: LUKA KOPER d.d. kot storilko prekrškov po prvem odstavku 73. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence in zoper odgovorno osebo pravne osebe: [REDACTED] kot storilca prekrškov po prvem odstavku v zvezi z drugim odstavkom 73. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence,

o pritožbi zastopnika pravne osebe [REDACTED] in zagovornikov odgovorne osebe, odvetnikov Odvetniške pisarne Planinšec o.p. d.o.o. iz Maribora, zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani ZSV 757/2010-2415 z dne 10. 7. 2013,

na seji 11. decembra 2013

dvema pravnima subjektoma v obdobju, ko je o priveznih mestih znotraj pristanišča odločal koncedent in ne več pritožnica. Sodišče je trditev pritožnice o fiktivnosti namena opravljanja dejavnosti družbe S5 d.o.o. sicer povzelo, hkrati pa ocenilo, da te ni mogoče dokazovati le z okoliščino, da družba ni sklenila pogodbe tudi po tem, ko je bila pristojnost odločanja o privezih v koprskem tovornem pristanišču prenesena na pristojni organ RS in tako stališče ne obrazloži. Pri tem pritožnica prilaga dokaz in sicer zapisnik o prepisu zvočnega posnetka glavne obravnave v pravnem postopku, ki izkazuje fiktivni namen opravljanja dejavnosti družbe S5 d.o.o.. Napačno je stališče sodišča, da omejen čas trajanja kršitve ne vpliva na obstoj kršitve, predvsem pa, da ne vpliva na odločitev o izreku višine globe za kršitev. Družba S5 d.o.o. ni utrpela kake protipravne posledice ali škodo, saj se storitev vleke že 22. 1. 2008 ni mogla opravljati, ker za to ni imela sredstev, pa tudi kasneje ne, vse do 29. 7. 2008, saj teh sredstev ni pridobila tako, da bi storitve lahko opravljala. Pa tudi po 29. 7. 2008, kljub ponujenim priveznim mestom v letu 2009, z dejavnostjo ni pričela, podrobna presoja vseh okoliščin pa bi morala vplivati na kaznovalno politiko oziroma višino globe, ki je glede na okoliščine primera pretirana. Ocena sodišča v napadeni sodbi, da je pritožnica ravnala naklepoma, je pretirana, saj družba S5 d.o.o. dejansko v slovenske teritorialne vode plovil ni pripeljala, ali vsaj sporočila datum prihoda teh plovil na teritorij RS in tehnične lastnosti plovil, pa tega ni storila in zato je pritožnica ocenila, da zahteva po priveznih mestih ni realna. Sodišče po eni strani v napadeni sodbi priznava, da je dejavnost vleke podvržena tržnim razmeram in segmentom, po drugi strani pa vse aktivnosti nalaga pritožnici. Tudi vlagateljica zahteve, družba S5 d.o.o., po tem ko je prejela odgovor, ni storila popolnoma ničesar, da bi si zagotovila privezna mesta za svoje vlačilce in ni ravnala poslovno modro, da bi povprašala, kaj ji lahko pritožnica ponudi ali zagotovi oziroma da bi si zagotovila privezna mesta izven pristanišča. Prav tako je napačno ugotovljeno dejansko stanje v zvezi z dovolilnicami za vstop na območje pristanišča zaradi izvajanja storitve priveza. Ugotovitve bi veljale le v primeru, če bi zaposleni S5 d.o.o. privezovali lastna plovila, so pa opravljali storitev za tretjega naročnika, to je ladjo, katerih niso lastniki. Kljub pozivu pritožnice predstavniki družbe S5 d.o.o. niso hoteli razkriti, kdo naj bi bil naročnik storitve priveza ladje oziroma čigavo ladjo bodo privezali. Koprsko pristanišče je mednarodno pristanišče in tako vezano k spoštovanju pravil ISPS Code v zvezi z varovanjem pred terorizmom in ta predpis bi moral biti sodišču poznan že po uradni dolžnosti. Izrečena višina globe je neprimerna, poleg tega pa

ravnanja pritožnice niso imela negativnih učinkov na trgovanje med državami članicami EU in so negativne posledice lahko nastale le družbi S5 d.o.o., ki pa škodo uveljavlja v sodnem postopku. Zato se predlaga, da se skupna globa zmanjša na ne več kot 10.000,00 eurov, kar bo v zadostni meri vplivalo na pritožnico, da v bodoče ne bi ponavljala enakih ali podobnih ravnanj, saj pritožnica, glede na veljavni pravni red, nima več možnosti ali aktivne legitimacije, da bi enako očitano dejanje ponovila.

3. Zagovorniki storilke odgovorne osebe pravne osebe pa v pritožbi med drugim navajajo, da je obrazložitev sodbe sodišča prve stopnje splošna, nekonkretizirana in je zato ni mogoče preizkusiti. Očitana kršitev neoddaje priveza je trajala le omejen čas in interesent družba S5 d.o.o. ni posredovala podatkov o nazivih in lastnostih plovil, s katerimi bi naj nudila storitve in za katere je zahtevala privezna mesta v pristanišču. Tudi po tem, ko je bila pravica odločanja o privezih odvzeta Luke Koper d.d. in prenesena na koncedenta Republiko Slovenijo in je ta kljub pomislekom in negativnem mnenju o določenih mestih priveza za vlačilce v koprskem pristanišču odločil, da družbi S5 d.o.o. odda privezna mesta za njene vlačilce za opravljanje dejavnosti, pa le-ta ponujene ponudbe ni sklenila. Družba S5 d.o.o. očitno ni razpolagala s sredstvi za izvajanje storitev vleke, ne v času, ko je o privezu v pristanišču odločala Luka Koper d.d., in ne kasneje, ko je o teh privezih odločal koncedent, ter tako očitno ni imela namena opravljanja storitve. Sam privez v pristanišču ni odločujoči dejavnik in predstavlja le prednost. Luka Koper d.d. je pozvala družbo S5 d.o.o., naj navede konkretne podatke, za katerega naročnika bo opravljala storitve priveza v pristanišču, pa teh podatkov ta ni posredovala. Namen dovolilnic za vstop v pristanišče je nadzor območja, ki je posebnega pomena in posebnega varstva ter je zadrževanje na območju brez konkretnega razloga neutemeljeno. Ker je Luka Koper d.d. odgovorna za varovanje območja koprskega pristanišča tudi po mednarodnih določilih varovanja pred terorizmom, zahtevi družbe S5 d.o.o. ni mogla, niti smela ugoditi. Prav tako ni moč spregledati dejstva, da Luka Koper d.d. ni imela zmogljivosti za odobritev priveza družbi S5 d.o.o., saj je pogoj za trajen privez vlačilca tudi možnost priključka na električno omrežje, kar je zagotovljeno zgolj na prvem vezu. Ker so na strani Luke Koper d.d. in odgovorne osebe podani objektivni razlogi za njuno ravnanje in je to proporcionalno, ne glede na kršitev 82. člena Pogodbe o ES. Prav tako je mogoče ugotoviti, da na skupnem trgu (znotraj Evropske Unije) upravljanje pristanišč, storitev vleke ladij in storitev priveza in odvzema ladij, ekonomska moč Luke Koper d.d.

ne obstaja v znatnem delu skupnega trga, temveč zgolj in edino v Sloveniji, upoštevajoč število in velikost drugih evropskih pristanišč. Tako ravnanje Luke Koper d.d. ni imelo znatnega učinka na trgovanje med državami članicami ES in v tem delu odločba sodišča ni ustrezno obrazložena. Dejstvo, da je odgovorna oseba lastnoročno podpisala nek dokument, nikakor ne kaže na njen naklep in je bila le kot predsednik uprave zadolžena za podpisovanje dokumentov, ki jih ni pripravljala sama, poleg tega pa je vsak član uprave na svojem področju samostojno sprejemal odločitve ter je bil za vleko ladij kot član uprave zadolžen [REDACTED] konkretno zadevo pa sta v Luki Koper d.d. vodila [REDACTED] in [REDACTED].

Odgovorni osebi ni moč očitati naklepnega ravnanja, prav tako pa mora odgovorna oseba plačevati preživnino hčerki v znesku 506,16 eurov, hkrati pa skrbeti še za dva mladoletna otroka.

4. Pritožbi nista utemeljeni.
5. Po pregledu zadeve v smeri pritožbenih navedb in po uradni dolžnosti po določilih 159. člena Zakona o prekrških višje sodišče ugotavlja, da pravni osebi kot tudi odgovorni osebi pravne osebe kot storilkama očitanih prekrškov tekom postopka niso bile kršene ustavno zagotovljene pravice niti ni prišlo do bistvenih kršitev postopka ali kršitev materialnega prava na škodo storilcev, pritožba pa tudi ni utemeljena. Pri tem je potrebno še pripomniti, da je po določilih drugega odstavka 66. člena Zakona o prekrških pri odločitvah po zahtevi za sodno varstvo zoper odločitve sodišča prve stopnje mogoče vložiti pritožbo v primerih, ko je bila izrečena višja globa od najnižje predpisane za prekršek (kot je to v tem primeru za odgovorno osebo pravne osebe) ali ko je bila izrečena globa, ki je predpisana v odstotku (v tem primeru za pravno osebo) le iz razlogov po 1., 2. in 4. točki 154. člena Zakona o prekrških (to je bistvenih kršitev določb postopka o prekršku, kršitev materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, in zaradi odločitve o sankcijah), ni pa mogoče vložiti pritožbe iz razloga po 3. točki 154. člena Zakona o prekrških (zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja).
6. V obravnavanem primeru je sodišče prve stopnje ugotovilo, da je pravilen zaključek Urada RS za varstvo konkurence (sedaj Javna agencija RS za varstvo konkurence) kot prekrškovnega organa, da sta storilki pravna oseba in odgovorna oseba pravne osebe kršili 82. člen Pogodbe o ustanovitvi

d.o.o. za opravljanje storitev priveza in odveza ladij in je pri tem sprejelo ugotovitve prekrškovnega organa, s temi ugotovitvami pa se v izogib ponavljanju strinja tudi pritožbeno sodišče, saj razlogi in pogoji, ki sta jih uveljavljali pravna in odgovorna oseba pravne osebe nasproti družbi, ki je hotela opravljati dejavnost v koprskem pristanišču, niso bili upravičeni (kar je v svoji odločbi glede na pisni izjavi kršiteljic o dejstvih oziroma okoliščinah prekrškov razčistil že prekrškovni organ) oziroma taki, da bi opravičevali ravnanja, ki so zapisana v opisu prekrškov. Pritožbenih navedb v obeh pritožbah, ki se tičejo ugotovljenega dejanskega stanja prekrškov, pa ni moč obravnavati zaradi že predhodno navedenega razloga.

8. Glede na navedeno niso podane bistvene kršitve določb postopka o prekršku kot tudi ne kršitve materialnih določb Zakona o prekrških ali predpisa, ki določa prekršek, višje sodišče pa mora preveriti še odločitve o sankcijah. Pri tem višje sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje potrdilo obe globi, ki jih je prekrškovni organ za prekrška določil pravni osebi in pri tem tudi pritožbeno sodišče ugotavlja, da sta bili globi določeni v zakonitih mejah in v primerni višini ob upoštevanju tako obteževalnih kot tudi olajševalnih okoliščin s tem, da sta prekrškovni organ kot tudi kasneje sodišče prve stopnje ugotovila, da niso podani pogoji za izrek opomina ali pa, da bi šlo za prekrške neznatnega pomena. V zvezi z odmero globe je že prekrškovni organ ugotovil letni promet družbe Luke Koper d.d. v preteklem poslovnem letu (101.400.000,00 EUR) in pri tem je upošteval zakonsko določilo, da se lahko za prekrška v skladu s prvim odstavkom 73. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence izreče globa v višini do 10 % letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu. Pri tem pa je za določitev osnovnega zneska globe uporabil le vrednost prodaje blaga ali storitev podjetja neposredno ali posredno povezane s kršitvijo in v tem primeru letni promet podjetja Luke Koper INPO d.o.o. [redacted] in letni promet družbe Adria - TOW d.o.o. (3.911.569,90 EUR) ter pri tem upošteval tudi solastniški delež Luke Koper d.d.. Pri tem je upošteval tako obteževalne kot tudi olajševalne okoliščine, ki jih je po podani zahtevi za sodno varstvo sprejelo tudi sodišče prve stopnje in pri tem tudi navedlo, zakaj jih kot take sprejema, vsled česar je potrdilo izrečeno enotno globo glede na določila 27. člena Zakona o prekrških.
9. Pri določitvi glob odgovorni osebi pravne osebe pa je sodišče prve stopnje ugotovilo, da je za prvonavedeni prekršek s strani prekrškovnega organa določena globa glede na okoliščine storitve prekrška previsoka, saj je bila

določena v maksimalnem znesku predpisane (od 5.000,00 do 10.000,00 EUR) in jo je z utemeljeno obrazložitvijo ustrezno znižalo in s sedanjo določitvijo globe se strinja tudi višje sodišče. Prekrškovni organ je za drugonavedeni prekršek odgovorni osebi pravne osebe določilo globo v znesku 3.000,00 EUR, čeprav je tudi za ta prekršek predpisana globa od 5.000,00 do 10.000,00 EUR, in je tako izrekel globo pod minimumom, take odločitve pa v obrazložitvi svoje odločbe ni obrazložil, saj ni omenil šestega odstavka 26. člena Zakona o prekrških oziroma ni navedel posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek milejše globe. Ker pa je taka odločitev samo v korist storilca prekrška, pa je glede na to, da se je zoper odločbo o prekršku pritožila (podala zahtevo za sodno varstvo) le odgovorna oseba pravne osebe, ni moč spreminjati in zato v to odločitev tudi sodišče prve stopnje pravilno ni posegalo, pri čemer je očitno nepravilno navedlo, da je bila globa določena v skladu s splošnimi pravili za odmero sankcije, določenimi v 26. členu Zakona o prekrških. Tudi tu pa je bila pravilno po določitvi obeh glob odgovorni osebi izrečena enotna globa v skladu s 27. členom Zakona o prekrških.

10. Glede na povedano je bilo potrebno zavrniti tudi pritožbene navedbe v zvezi z določenimi in izrečenimi globami, v dano možnost, navedeno v odločbi prekrškovnega organa, da lahko pravna oseba izrečeno globo plača po obrokih in v višino obrokov pa se višje sodišče ni spuščalo.
11. Ker pritožnici s pritožbama nista uspeli, jima je višje sodišče na podlagi določil 147. člena Zakona o prekrških naložilo plačilo stroškov pritožbenega postopka in sicer plačilo sodne takse, ki jima bo odmerjena v skladu z določili Zakona o sodnih taksah (ZST-1).

Ljubljana, 11. december 2013

Zapisnikarica:
Božena Svete l.r.

Predsednica senata:
Mateja Toni l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom

Podpis pristojne
sodne osebe: